

9th August 1955]

(4) THE MADRAS APPROPRIATION (NO. 3) BILL, 1955.

* THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ Sir, I beg leave to introduce and move—

‘ That the Madras Appropriation (No. 3) Bill , 1955, be taken into consideration at once.’

“ Sir, I do not think I need make a speech on this Bill because it has already been considered during the general discussion stage and again when I moved the specific demands under the various items. This is only a formality for regularizing irregularities of expenditure incurred without the specific sanction of the Legislature in the year 1950–51. I am sure without any further discussion, the House would agree to this and pass this Bill.”

DEPUTY SPEAKER :—“ Motion moved—

‘ That the Madras Appropriation (No. 3) Bill, 1955, be taken into consideration at once.’”

SRI K. P. GOPALAN :—“ Sir, in regard to this Bill, I also think that a lengthy discussion is not necessary. Yet it is the duty of hon. Members to point out defects which have to be remedied. This Bill empowers the Government to appropriate from the Consolidated Fund of the State a sum of more than Rs. 98 lakhs of rupees. The excess expenditure was incurred some three years ago. The delay in bringing the supplementary demands in respect of these is a thing which should be remedied in future. If they are brought after the lapse of three years, naturally the Government can say that they are not responsible for the excess expenditure and the irregularities. Government officers can also say that there have been changes in the incumbents. Some of them may not be in service at all. They can escape by putting forward this kind of argument. My suggestion is that Government should request the Auditor-General or the Accountant-General to submit the annual reports soon and the Members of the Public Accounts Committee should be given an opportunity to discuss it as early as possible. For instance, the accounts of 1953–54 should be discussed before the end of 1955–56. Then only we can have a lively discussion in the Committee and point out the defects to the Government.

“ The Hon. Minister for Finance said that this Bill could be passed without a discussion. I agree. But there are some policies involved in this expenditure. I know there is the Finance Department. That Department is taking action for failures on the part of other departmental officers. There are certain Government policies also involved in this matter. Let me quote one instance. In 1950–51 at Tiruchirappalli some military lines were taken over by the Police and the Police was guarding the military lines. In spite of the Police guard some electrical materials worth Rs. 6,000 were stolen away. (Interruption.) They were found missing. It

[Sri K. P. Gopalan]

[9th August 1955]

is not known how they were missing. On this the Government have remarked that one officer in charge died, another has left the service. That being so, what is the use of taking action against the third man? In such cases Government should take stern measures to see that Government properties are properly guarded. I can give many such examples. When Government gave telegraphic orders to officers of the Industries department at Madurai to disburse cash doles of Rs. 2-8-0 per head to the handloom weavers when those workers were starving, the departmental officers could not and did not spend more than one lakh of rupees.

12 noon. “Sir, why is the excess expenditure incurred? One of the reasons is that there is defect in budgeting and that has to be removed. This point has also been endorsed by the Accountant-General in his remarks. I am very happy to see the Accountant-General taking a very correct attitude in regard to public accounts and pointing out the irregularities committed by various departments and the manner in which money has to be spent. I take this opportunity to congratulate him on his bold remarks made in the Report. I can point out various items where misappropriations had taken place and the items which had been written off. For instance, in transporting foodgrains and other articles, the Government lost very heavily. I need not dilate upon it any further as those things had happened at a time when the present Ministry was not in office. The Government which was in power at that time had to be blamed for that and the Government responsible to the people had miserably failed to perform their duties properly and efficiently. But what can we do now for things which happened in 1950-51. Yet I have to refer to them now because this Government have got a tendency to shield officers whenever they had gone wrong. Sir, no proper check is exercised with regard to the maintenance of accounts and it is the duty of the present Government to see that accounts are properly maintained for the expenditure incurred. They should also see that in future no misappropriation takes place and no huge amounts are written off. If any misappropriation takes place, the Government should take stern action against the persons responsible for it. I know the Finance Department is taking keen interest in respect of this matter and even the Hon. the Minister for Finance in one of the meetings of the Public Accounts Committee gave a severe warning to the various departments not to commit such mistakes in future. If there is any defect in budgeting, it is the duty of the Public Accounts Committee to point it out to this House when they submit their Report, as they are responsible to this House. Then only, it will be possible for the Government to take measures for rectifying defects in estimates or accounts. I hope the Government will devise ways and means to see that in future no such unnecessary and extravagant expenditure is incurred and that all the departments function efficiently and in a sound manner.”

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR:—“Sir, I do not want to make an elaborate speech but I want to draw the attention of the Government to one important matter. In 1948 the Defence

9th August 1955] [Sri T. C. Narayanan Nambiar]

Department of the Government of India handed over certain equipments like electric fixtures and buildings. But afterwards it was found that certain equipments were missing and the electric fixtures were not to be seen at all. It is very unfortunate that those items were written off without making proper enquiries into the whole matter. Even now I assert and I venture to state before this House that some of the things which were alleged to have been lost and written off as beyond recovery are even now kept by the interested parties. If only the Hon. Minister for Finance and the Hon. Minister responsible to the concerned department are prepared to co-operate with me and give an assurance that no action will be taken against such of the employees who can give information as to where they are kept, I can throw more light on it."

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—"I give that assurance straightway and the information may be passed on to me."

SRI T. C. NARAYANAN NAMBIAR:—"I am grateful for that assurance of the Hon. Minister and I assure him and this House that I will give information in respect of that matter."

"Sir, things cannot be done as in olden days. Times have changed. The Government have also accepted the principle of setting up a socialistic pattern of society in this country. What will Socialism mean if it does not create reverence and respect for collective ownership and public property? Unless we create that feeling, we cannot establish a socialistic pattern of society. Also such of the officers who have had some connexion with misappropriation should be given deterrent punishment. If only these two things are adopted and the public at large are taken into confidence, we can achieve that goal. We wholeheartedly give our co-operation in setting up such a socialistic pattern of society."

(Mr. Speaker in the Chair.)

* SRI V. BALAKRISHNAN:—"கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, நமது நிதி மந்திரி அவர்கள் கடுகு போகும் வழியைப் பார்த்துத் துருவி துருவி சிந்திக்கிறார்களே தவிர பெரிய பெரிய பூசனிக் காய்கள் உருண்டு, புரண்டு போவதுபற்றி அவர்கள் கொஞ்சங்கூட கவனிப்பதில்லை. ஏனென்றால் சர்க்காருடைய செலவினங்களை எடுத்துக் கொண்டால் சின்னச்சின்ன இம்மிக் கணக்குகளை எல்லாம் பார்த்து சமாதானம் சொல்லுகிறார்களே தவிர, பெரிய பெரிய இனங்களில் கோடிக்கணக்கில் செலவாவதைப் பற்றி எதுவுமே கவனிப்பதில்லை. அம்மாதிரி செலவாவதைத் தடுக்க வேண்டுமென்றும் எந்தவிதமான நடவடிக்கையும் எடுப்பதில்லை."

"உதாரணமாக புதுக்கோட்டைக்குப் பக்கத்திலுள்ள ஆதனக்கோட்டை 12-08 என்னும் இடத்தில் என். லி. லி. யைச் சேர்ந்த மாணவர்களைக் கொண்டு ஒரு ரோடு போட்டார்கள். அந்த மாணவர்கள் ஒரு நாளைக்குக் கிட்டத்தட்ட மூன்று மணி, அல்லது மூன்றரை மணி நேரம் தான் வேலை செய்திருப்பார்கள். அவர்களுக்கு தினம் ஒன்றுக்கு நான்கு ரூபாய்க்கு மேல் செலவாகியிருக்கிறது. இதைக்கண்ட அந்த கிராமத்தைச் சற்றியுள்ள மக்கள் கூறுகிறார்கள்: 'எங்களுக்கு நாள் ஒன்றுக்கு 1½ ரூபாய் அல்லது

[Sri V. Balakrishnan]

[9th August 1955]

2 ரூபாய் கொடுத்திருந்தால் போதும், நாங்கள் நாள் ஒன்றுக்கு 6 மணி நேரத்திற்கு மேல் வேலை செய்திருப்போம். எதற்காக இந்தப் பச்சிளம் மாணவர்களை வெய்யிலில்போட்டு வாட்டவேண்டும், என்று அவர்கள் சொல்லுகிறார்கள். குறிப்பாக அவர்கள் எல்லோரும் வேலையில்லாமல் தவித்துக் கொண்டிருக்கும்போது எதற்காக மிக அதிகச் செலவில் இந்தமாதிரியாக இளம் பிள்ளைகளைக் கொண்டு ரோடு போடவேண்டுமென்று நானும் கேட்க விரும்புகிறேன். என். வி. வி. மாணவர்களுக்கு நல்ல பயிற்சி கொடுக்க வேண்டுமென்ற கருத்தை நான் ஒப்புக் கொள்ளுகிறேன். நானும் சிறுவனாக இருந்தபோது சிலோனில் என்.வி.வி.யில் சேர்ந்திருந்தேன். அவர்கள் எனக்குக் கொடுத்தப் பயிற்சியினால்தான் நான் ஓரளவு கட்டுப்பாட்டுடன் வாழ்க்கையில் நடந்து கெரளாக் கற்றுக் கொண்டேன் என்று சொல்லலாம். ஆனால் இதுமாதிரியான வேலை எங்களுக்குக் கொடுக்கப்படவில்லை. என்.வி.வி. மாணவர்களுக்கு நன்கு ராணுவப் பயிற்சி கொடுக்க வேண்டுமென்பதை நான் ஒப்புக்கொள்ளுகிறேன். அந்த மாணவர்கள் எல்லாம் பெல்கிராடிஸிருந்தோ, இங்கிலாண்டிலிருந்தோ வந்தவர்கள் அல்ல. நம் நாட்டு விவசாய மக்களின் குழந்தைகள் தான் அவர்கள். கிராமப்புரங்களில்தான் அவர்கள் வசிக்கிறார்கள். கிராமங்களில் ஏற்படக் கூடிய அனுபவங்கள் பூராவும் அவர்களுக்கு உண்டு. அவர்களுக்குப்போய் இந்த ரோடு போடுவதுபோன்ற வேலைகளை அதுவும் சர்க்காருக்கு மிக அதிகச் செலவு ஏற்படும் வகையில் எதற்காகக் கொடுக்க வேண்டுமென்றுதான் நான் கேட்க விரும்புகிறேன்.”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ திடீரென்று இந்த மசோதாவில் கொண்டு வந்து அந்த விஷயத்தைப் புகுத்துகிறீர்களே ? ”

* **SRI V. BALAKRISHNAN** :—“ If I cannot speak on these subjects on what else can I speak, Sir.”

MR. SPEAKER :—“ The hon. Member has been supplied with a copy of the Memorandum to the Statement of Demands for Grants for Excess Expenditure and he can refer to the matters contained therein. He cannot utilize the present opportunity as if it is a general discussion.”

SRI K. T. RAJU :—“ விஷயம் தெரிந்ததினால்தான் அவர் பூசனிக்காயில் ஆரம்பித்தார்.”

SRI M. NARAYANA KURUP :—“ Many Members have spoken on subjects which are not covered by the Supplementary Demands.”

MR. SPEAKER :—“ The Appropriation Bill, the agenda and other papers have been given to the hon. Member. He can go through those papers to find out what are all covered by the Supplementary Demands.”

* **SRI V. BALAKRISHNAN** :—“ எனக்கு விஷயம் தெரியாததினால்தான் இவ்விஷயத்தை இதில் குறிப்பிட்டேன். அது தவறுதான். இருந்தாலும் இந்த மசோதா சர்க்காரின் செலவினத்தைப் பொறுத்த தரகையால் இதுமாதிரியான பணம் ஏராளமாக விரயமாகிறதே என்பதை இவ்விடத்தில் குறிப்பிடவிரும்பினேன். மேற்கொண்டு எதுவும் பேச விரும்பவில்லை. அதுவும் இந்த மசோதா 1951-ம் வருஷத்தைப் பற்றிய தரகையாலும் இதற்குமேல் ஒன்றும் சொல்லாமல் நான் மதிப்பாக உட்கார்ந்து கொண்டிருக்கிறேன்.”

SRI A. RATNAM :—“ கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, திரு. கோபால் அவர்கள் பேசியதை பின்பற்றி, ஒரு சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். ஏதோ சம்பிரதாய முறைப்படி நாம் 4, 5 ஆண்டு களுக்கு முன்பு அதிகமாகச் செலவுழித்த பணத்திற்காக, இந்த சபையிலே

9th August 1955]

[Sri A. Ratnam]

இன்று ஒரு மசோதா கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது. இதனை எதிர்த்து வாத்தாவோ அல்லது இதை ஸாங்ஷன் செய்ய முடியாதென்று தள்ளி விடவோ நமக்கு அதிகாரம் கிடையாது. அப்படிச் செய்தாலும் பலன் ஒன்றும் கிடையாது. ஆனால், எதற்காக இந்த அதிகப் பணம் செலவழிக்கப்பட்டது என்ற காரணத்தை எடுத்துக்கொண்டால் Industries பகுதிகள் மீதுதான் லக்ஷக்கணக்கான ரூபாய் செலவழிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதை சரிக்கட்டுவதற்காக நிவாரணம் தேடுகின்ற அளவில் சட்டரீதியிலே இன்று ஒரு மசோதா கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது. இப்படி எடுத்துக்கொண்டு பார்க்கின்றபோது, பல ஆலைகளைச் சுற்றிப்பார்த்தால், அதிலே அரசாங்கத் தாரால் மானியமாகவோ இனாமாகவோ கொடுக்கப்பட்ட லக்ஷக்கணக்கான ரூபாய் மதிப்புள்ள கடன்களையும், வேறு வசதிகளையும் நன்மைகளையும், பார்க்கும்போது 1950-51-ம் ஆண்டில் அவர்கள் எவ்வளவு சரக்குகளையும், மெஷினிகளையும், பொருள்களையும் சும்மா முடங்கிக்கும்படி வைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று பார்த்தால், அவைகளின் மதிப்பு 2 லக்ஷம், 3 லக்ஷம், 6 லக்ஷம் என்றுதான் கணக்குக் கொடுக்கப்படுகின்றது. கோயம்புத்தூரில் அரசாங்க உதவியை பெருகிற ஆலைகளைச் சுற்றிப் பார்க்கும்பொழுது ரூபாய் 7 லக்ஷம் பெருமானமுள்ள விவசாயக் கருவிகளையும் சாதனங்களையும் வாங்கியிருப்பதனால் லக்ஷக்கணக்கான ரூபாய் முடங்கியிருப்பதைப் பார்த்தோம். அதே சமயத்தில் லக்ஷக்கணக்கான ரூபாயை இனாமாகவும் கடனாகவும் பெற்றுக்கொண்ட ஆலைமுதலாளிகள் தங்களுடைய அதிகார சக்தியினால் அல்லது செல்வாக்கினால் எவ்வளவு ரூபாயை முடக்கி வைத்திருக்கிறார்கள் என்பதைப்பார்த்தோம். அதே நேரத்தில் அரசாங்கம் மக்களிடத்தில் வரியை வாங்கி அப்பணத்தை கரியாக்குகின்ற முறையிலே ஆலைகளில் இயந்திர சாதனங்களாகவும் கருவிகளாகவும் முடக்கி வைத்திருக்கிறது. Industries என்ற முறையில் லக்ஷக்கணக்கான ரூபாய் செலவழித்தோம், அதிகமாக செலவழிக்கப்பட்ட தொகைக்கு அனுமதியளிக்கவேண்டுமென்று இந்த சட்டசபையில் மசோதா கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது. இதை உள்ளே ஊடுருவிப் பார்த்தால், பட்டினிப் பட்டாளங்களாக ஏழைகள் திரியும் காலத்தில், அவர்களுக்குக் கல்வி, வைத்திய வசதிகளுக்காக லக்ஷக்கணக்கான ரூபாய் செலவழிக்கப்பட்டது. அதனால், அதிகமாகச் செலவழிக்கப்பட்டது என்று சொன்னால் இந்த சபையில் உள்ள எல்லோரும் அதை ஏற்றுக்கொள்வதற்கு ஆனந்தப்படுவார்கள் நாம் மான்யத்தை ஒதுக்கும்போது ஒரு வரம்பிற்கு உட்பட்டதான் ஒதுக்குகின்றோம். அதற்கு அதிகமாகப் பணம் தேவைப்பட்டால், கஜானாவில் பணம் கொடுக்கமாட்டார்கள். அமைச்சர் குழு பிரத்தியேகமாகச் சிபாரிசு செய்தாலொழிய, பணம் போவதற்கு வழியில்லை. 4 ஆண்டுகளுக்கு முன்பாக லக்ஷக்கணக்கான ரூபாய் Industries தலைப்பின்கீழ் செலவிடப்பட்டது. அதிகமாகச் செலவு செய்யப்பட்டால், எதற்காக செலவழிக்கப்பட்டது என்பதைச் சட்டசபைக்கும் பொது மக்களுக்கும் தெரியப்படுத்தவேண்டும் அதை அமைச்சர் அவர்கள் விளக்கினால் ஒருவாறு திருப்தி ஏற்படும் இந்த மசோதாவை எதிர்க்கமுடியாது; எதிர்த்தாலும் பலன் கிடையாது, எதற்காக, ஏன், யாருடைய வசதிக்காக, நாட்டின் முன்னேற்றத்திற்காகவா, கல்வி வசதிக் காகவா, அல்லது அந்த ஆண்டிலே மழை பெய்யாததால் கஷ்டப்படும் விவசாயிகளுக்கு நிவாரணம் அளிக்கவா செலவழிக்கப்பட்டது என்று அவசியப் பார்த்தால், என்ன தெரிகிறது? சில துறைகளில் ஒதுக்கப்பட்ட பணம் செலவழிக்கப்படாமல் திருப்பிக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. குறிப்பிட்ட ஆண்டிலே, ஹரிஜன வெல்பேர் இலாகாவில் பல ஆயிரக்கணக்கான ரூபாய் செலவழிக்கப்படாமல் திருப்பிக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. மக்களுக்கு நன்மை செய்வதற்காக ஒதுக்கப்பட்ட பணம் செலவழிக்கப்படாமல், நாட்டுக்கு நலனைத் தோடாமல் திருப்பிக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. Industries இலாகாவையே எடுத்துக்கொண்டாலும், எதற்காக பணம் பயன்பட்டது? ஏழை தொழிலாளிகளுக்குக் கடன் கொடுப்பதற்கா? தொழில் வளர்ச்சிக்காகவா? தொழிலாளிகளுக்கு ஒரு குறைந்த பக்க சம்பளம் கொடுப்பதற்காகவா? இது ஒன்றும் தெரியவில்லை. எதற்காக செலவழிக்கப்பட்டது என்று தெரியாத சமயத்தில், இது விஷயமாக அதிகம் பேச விரும்பாத காரணத்தால் நான் என் பேச்சை இதோடு முடித்துக்கொள்கிறேன்.”

[9th August 1955]

SRI S. RAMALINGAM :—“கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, 1950-51-ம் ஆண்டிலே சட்டசபை அனுமதித்த தொகைக்குமேல் சமார் ஒரு கோடி ரூபாய் அதிகமாக செலவழிக்கப்பட்டது என்றும் அதை அனுமதிக்கவேண்டுமென்றும் கோறும் ஒரு மசோதா விவாதத்தில் இருக்கிறது. அதை நாம் ஒத்துக்கொள்ள வேண்டியதுதான் என்று நான் அன்றைக்கே சொல்லியிருக்கிறேன். ஒரு சந்தேகம். 1950-51-ல் ஆந்திர ராஜ்யம்கூட நம் ராஜ்யத்தில் சேர்ந்திருந்தது. இப்பொழுது அதிகமாகச் செலவு செய்யப்பட்டிருக்கும் தொகை ஆந்திரப் பகுதியிலும் செலவு செய்யப்பட்டிருக்கும் அந்தப் பங்குத் தொகையை ஆந்திர சர்க்கார் கொடுப்பார்களா அல்லது பூராத தொகையையும் நாமே கொடுக்கவேண்டிய நிர்பந்தம் ஏற்படுமா? அதை மாத்திரம் மந்திரி அவர்கள் விளக்கினால் போதும்.”

12-22
p.m.

SRI M. KALYANASUNDARAM :—“கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த மசோதாவை எதிர் கட்சியினர் கூட ஆதரிக்கிறோம். அதில் அடங்கியிருக்கக்கூடிய கொள்கைகளை எல்லாம் நாங்கள் ஆதரிக்கிறோம் என்பது அல்ல. இந்த மசோதாவிற்குக் காரணமான தொகையை எதிர்த்த போதிலும் இந்த மசோதாவை ஆதரிப்பதற்குக் காரணம் இதுதான். ராணுவத்தில் சேவை செய்தவர்கள் இறந்துவிட்டாலும்கூட அவர்கள் வீரமாக சேவை செய்திருந்தால், அவர்கள் இறந்த பிறகு அவர்களுக்கு வீரப் பட்டம் வழங்கப்படுவது வழக்கம். அதுபோல 1951-ல் இருந்த மந்திரி சபை போய்விட்டாலும்கூட அந்த மந்திரி சபை போன பிறகு அதற்குக் கொடுக்கக்கூடிய கட்டணமாக இருக்கட்டும் என்ற போக்கத்துடன்தான் எதிரிகட்சியினர் இதை ஆதரிக்கிறார்கள். ரூபாய் 98 லக்ஷத்துக்குமேல் அதிகப்படியாக செலவழிக்கப்பட்டிருக்கிற அதே சமயத்தில் சில அவசியமான செலவினங்களில் ஒதுக்கப்பட்ட தொகையைக் கூடச் செலவழிப்பதற்கு அவகாசமில்லாமல் இருந்திருக்கிறது. ஹரிஜன முன்னேற்றத்திற்காக ஒதுக்கப்பட்ட தொகையில் ரூபாய் 3 லக்ஷத்துக்குமேல் அவர்களால் செலவழிக்க அவகாசமில்லை. கிராமப் புறங்களில் குடி தண்ணீர் வசதிக்காக ஒதுக்கப்பட்டிருக்கக்கூடிய தொகையில் ரூபாய் 6 லக்ஷம் செலவழிக்க அவகாசம் இல்லை. இந்த மாதிரி நாட்டிற்கு அவசியமான வேலைகளுக்கு ஒதுக்கப்பட்ட தொகைகளைச் செலவழிக்க முடியாமல் போய் விட்டது; மற்ற விஷயங்களுக்காக பணம் அதிகமாகச் செலவழிக்கப்பட்டிருக்கிறது. பப்ளிக் அக்கௌண்ட்ஸ் கமிட்டி ரிப்போர்ட்டில் அனாவசியமாக வீண செலவு எவ்வளவு இனங்களில் செய்யப்பட்டிருக்கிறது என்று குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. துர்வினியோகம் செய்யப்பட்டிருப்பதற்கு பல உதாரணங்கள் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அவற்றைப் பற்றியெல்லாம், ஸ்ரீ ரத்னம் சொன்னதுபோல், பேச விரும்பவில்லை. அதற்குக் காரணம் தர்களாக இருந்த அதிகாரிகளும் இப்பொழுது இல்லை. அவர்கள் இல்லாத சமயத்தில் நான் இதைப்பற்றிப் பேசிக்கொண்டிருப்பதால் பயனில்லை. ஆனால் இதிலிருந்து சில படிப்பினைகளைக் கற்றுக்கொள்ளவேண்டும் என்பதைமட்டும் நான் நிதி மந்திரி அவர்களுக்குத் தெரியப்படுத்த விரும்புகிறேன்.

“பல சந்தர்ப்பங்களில் எதிர் கட்சிக்காரர்கள் சில அதிகாரிகள் மீது கொடுத்திருக்கும் குற்றச் சாட்டுகள் நியாயமாக இருந்தாலும், அவைகளைப் பற்றி விசாரணை நடந்ததா? நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டதா? என்ற விஷயங்கள் எல்லாம் தெரிவதேயில்லை. எழுதின கடிதங்களுக்கு சம்பந்தப்பட்ட மந்திரி, காரியதரிசி இவர்களிடமிருந்து பதிலே வரவில்லை. எனக்கு தெரிந்த மட்டில் இரண்டு விஷயங்களைப்பற்றி நிதி மந்திரியார் கவனத்திற்கு கொண்டு வருகிறேன். மணிமுத்தாறு அணைக்கட்டில் வேலை பார்த்த **Executive Engineer** ஐப் பற்றியும், சேலம் ஜெயில் சூப்பிரண்டு பற்றியும், புகார்கள் அனுப்பி இருக்கிறோம். சர்க்கார் அதைப்பற்றி அறிந்திருக்கிறார்கள் என்ற விவரம், அவ்வதிகாரிகளை மாற்றி இருப்பதிலிருந்து தெரியவருகிறது. இவ்வளவு பொறுப்பற்ற தன்மையில் நடக்கும் அதிகாரிகளை, அப்புகார்களுக்காக, மாற்றுவதுதான் என்று இருந்தால் அவர்களுக்கு குளிர் விட்டுப் போய் விடும். அத்துடன் மாற்றப்பட்ட அந்த என்ஜினீருக்கு சமீபத்தில் உயர் பதவி கொடுக்க போகிறார்கள்

9th August 1955] [Sri M. Kalyanasundaram]

என்று கேட்கும் போது ஆச்சர்யமாக இருக்கிறது. இந்த முறையில் நிர்வாகம் நடந்தால், ஐந்தாண்டு திட்டத்திற்கு ஒதுக்கியிருக்கும் கோடிக் கணக்கான தொகையை எப்படி நாட்டுக்கு நலன் வரும் முறையில் செல வழிக்கப்போகிறது இந்த நிர்வாகம் என்று சந்தேகிக்க வேண்டியதாக இருக்கிறது. அப்புகார்களை, குற்றச் சாட்டுகளை சரியான முறையில் பரிசீலிக்க வேண்டும். லஞ்ச ஊழல்களை தடுப்பதற்கும் அதிகாரிகளை கண் காணிப்பதற்கும் இந்த ஐந்தாண்டுத் திட்டம் நிறைவேறும் வரையில் சட்ட சபை மெம்பர்கள், ராஜ்யத்திலுள்ள பொது ஸ்தாபனங்களை கண் காணிப்பதில் ஒத்துழைக்க வழிவகைகளும் செய்ய வேண்டும். இந்த யோசனையை நிதி மந்திரியார் அவர்கள் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அந்த மாதிரி சந்தர்ப்பங்கள் கொடுத்தால் வீணாக பணம் விரயமாவதை தடுப்பதற்கும் லஞ்சங்களை தடுப்பதற்கும் எதிர் கட்சி சம்பந்தப்பட்டுள்ள எல்லா ஸ்தாபனங்களும் உதவியளிக்குமென்று வாக்குறுதி கொடுக்கிறேன்.

“இதிலே என்ன பயம் இருக்கிறதென்றால், ஒரு சிப்பந்தி, மேலதிகாரி யினுடைய ஊழலிப்பற்றி வெளியே தெரிவித்தால் தன்னை எங்கே தொந்தரவு செய்வார்களோ என்று திகில் இருந்து கொண்டிருக்கிறது. அதனால் அச்சிப்பந்திகள் அதிகாரிகளைப் பற்றிய புகார்களைச் சொல்ல வருவ தில்லை. சேலம் ஜெயில் வார்டர்கள், அங்கிருக்கும் சூப்பிரன்டென்டென்பற்றிய ஊழல் புகார்கள், லஞ்சப்புகார்கள் சொன்னதற்காக, அங்கிருக்கும் அதி காரிகளால் தொந்தரவு செய்யப்படுகிறார்கள். அதைப் பற்றி ஏற்கெனவே மந்திரியார் அவர்களுக்குச் சொல்லியிருக்கிறேன். இப்படி தகவல்கள் கொடுக்கக்கூடியவர்களுக்கு பாதுகாப்பு உத்தரவாதம் கொடுத்தால், லஞ் சத்தை ஒழித்து, மந்திரியார் அவர்கள் திறமையாக நிர்வாகத்தை நடத்த லாம். அதை விட ஒரு ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தை நிறைவேற்றுவதாகூட மோலாகாது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். இப்படிச் சொல்லு வதால், சில அதிகாரிகளை நான் பயமுறுத்துவதாக நினைக்கக்கூடாது. நம் தேசத்தின் முன்னேற்றத்தை முன்னிட்டு, இது மிகமிக அவசியமாகும்.

“இப்போது, ஒரு Estimates கமிட்டியான் இருக்கிறது. விரிவாக, கணக்குகளை பரிசோதனை செய்ய வேண்டுமென்றால், இந்த கமிட்டி ஒரு டிபார்ட்மெண்ட் கணக்கைக் கூட பார்ப்பது கஷ்டம். உடனே Estimates கமிட்டி இது எல்லாம் செய்ய முடியாவிட்டால், Civil works முக்கிய மானி யங்களைப் பூர்த்தி, தனித் தனியாக கமிட்டிகள் அமைத்து, காலதாமதமில் லாமல், கணக்குகளை பரிசீலனை செய்யவேண்டுமென்று தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

“அதிகாரிகளைப் பற்றி சொல்லும் சமயத்தில், ஒன்று குறிப்பிட ஆசைப் படுகிறேன். சில முக்கிய அதிகாரிகளுக்கும், மந்திரிகளுக்கும் நெருங்கிய தொடர்பு ஏற்பட வேண்டுமென்றும், அதிகாரிகள் வேறொருமையாக கரு தக்கூடாதென்றும் நினைத்து, கவர்னர், மந்திரிமார்கள், சாதாரண அதி காரிகள் வீடுகளில் நடக்கும் நிகழ்ச்சிகளுக்குப் போய்வருகிறார்கள். அது வரவேற்கத்தக்கதுதான். ஆனாலும், கவர்னர், மந்திரிகள் வருகையை எப்படி துஷ் பிரயோகப்படுத்துகிறார்கள் என்பதை மந்திரிகளுக்கும் கவர்னர் அவர்களுடைய கவனத்திற்கும் கொண்டு வர விரும்புகிறேன். சில அதிகாரிகளுடைய வீட்டு விசேஷங்கள், வைபவங்களுக்கு வருவதால் அந்த வருகையை உபயோகப்படுத்தி சில அக்கிரமமான காரியங்களை அவ்வதிகாரிகள் செய்திருக்கிறார்கள். இதைப்பற்றி மந்திரி கவனத்திற்கு ஏற்கனவே கொண்டுவந்திருக்கிறேன். நண்பர் கே. பி. கோபாலன் அவர்களும் புகார் செய்திருக்கிறார்கள். ஒரு ஆஸ்பத்திரி சூப்பிரண்டு வீட்டில் நடக்கும் திருமணத்திற்கு, கவர்னர், மந்திரிமார்கள் போய் இருந்தார்கள். அத்திருமண விரந்தில் ஆஸ்பத்திரி சாமான்களை உபயோகப் படுத்தி இருக்கிறார் அந்த சூப்பிரண்டுடன். கவர்னர், மந்திரிமாரும்தான் அந்த விரந்தில் கலந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். அந்த நிலைமையில், அங்கே இருக்கும் சிப்பந்திகளுக்கு, சூப்பிரன்டென்டால் செய்யப்படும் அக்கிர மங்களைப்பற்றி புகார் செய்ய மன தைரியம் இருக்குமா? இச் சிப்பந்தி களுக்கு புகார் செய்ய, தகவல்களைக் கொடுக்க, தைரியம் வரும்

[Sri M. Kalyanasundaram]

[9th August 1955]

வரையில், இத்தகைய உறவுகளுக்கு முக்கியத்துவம் கொடுத்து அதி காரிகள் நடத்தும் வைபவங்களுக்கு, கவர்னர், மந்திரிகள் செல்லக்கூடா தென்பதே எனது அபிப்பிராயம்.

“ தொழிலாளர் ஸ்தாபனங்களில் நடத்தப்படும் விசேஷங்கள், ஆண்டு விழாக்கள், கூட்டங்களுக்கு மந்திரிகளை வரச் சொன்னால், வர அவகாசம் இருப்பதில்லை. மோட்டார் தொழிலாளர் கூட்டத்திற்கு கணம் மந்திரி பரமேஸ்வரன் வரவேண்டுமென்று, நானே அழைத்திருந்தேன். மோட்டார் தொழிலாளர் குறைகளை எடுத்துச்சொல்லலாமென்றுதான் கூப் பிட்டேன். அந்த கூட்டத்திற்கு கணம் மந்திரியார் அவர்களுக்கு போக அவகாசமில்லை. ஆனால் அதிகாரிகளுடைய தனிப்பட்ட விசேஷங்களுக்கு போகிறார்கள். அதனால் எப்படிப்பட்ட தவறுகள் செய்ய அதிகாரிகளை தூண்டுகின்றன என்பது, ஆஸ்பத்திரி சூப்பிரன்டென்ட் வீட்டு கல்யாண விருந்தில், கவர்னர், மந்திரி கலந்து கொண்ட தன்மையிலிருந்து தெரிகின்றன என்பதைச் சொல்லிக்கொண்டு என் பேச்சை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.”

* THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ Mr. Speaker, Sir, many points have been raised though they are outside the scope of the discussion. But still I am glad those points have been made because I feel those points are very important in the administration of the country. I do agree with the hon. Members that irregularities in expenditure should be avoided as far as possible. But I would like to impress upon the hon. Members that all the Rs. 98 lakhs asked for in the Appropriation Bill are not irregular expenditure, though technically this has to come before the Assembly for sanction. However accurately we may make estimates it may not be possible to make correct estimates of expenditure involved for every item and in spite of our best efforts we may have overspent in some departments. I will give one instance. We place an order with a foreign firm for the delivery of certain goods and we expect that it would be delivered during the next financial year, that is, in April or May. We have to make a decision with reference to that even in January. According to our expectations as we expect those goods to be delivered only in April in the next financial year, we do not make any provision for that. But it may be because of the pressure we put on them that we want these goods urgently, the articles may be manufactured and ready and they would have already arrived even in March. They submit the bill and we are bound to make payment. We cannot say that we have not made a provision in the Budget and therefore they have to wait. We have to pay then and there. In that case, we have necessarily to come to the Assembly to have that payment regularized. Similarly, there may be surrenders also. We may expect goods to be delivered during February-March and we may expect the payment to be made during March. But actually the goods may not arrive in time and they may come only in the following financial year. So also in respect of every item we have to make estimates and these estimates have to be made in December with reference to the anticipated expenditure in the next three or four months. These estimates are only estimates. Therefore whatever extra expenditure has taken place, in respect of them we have to come before the Assembly for sanction in the shape of

12-30
p.m.

9th August 1955] [Sri C. Subramaniam]

appropriation bills like this and any amount which will have to be surrendered, we cannot adjust towards the over expenditure. This is an over expenditure while that is a surrender.

“ If now appropriation is requested, it does not mean that the Rs. 98 odd lakhs is over and above the revised estimate. There would have been surrenders of amounts in respect of certain other items, but we have not struck a balance after adjusting the two and arrived at the net expenditure. That will have to be seen with reference to the actual amounts spent and the revised estimate and that will give the correct net figures. Of course, in certain cases there might have been irregularities as pointed out by hon. Members, particularly in the electric installation business. This was discussed in the Public Accounts Committee also and certain explanation was given that a proper inventory was not taken at the time of taking charge of the building and later on when an actual inventory was taken, it was found that certain articles were missing. If that is not correct and if that is not the truth and if there has been misappropriation of Government money and stealing of Government property, certainly we will take severe action. But on a mere suspicion we cannot take action. Hon. Members will be aware of the writs which are filed nowadays in the High Court. Even in the case of officials who are dismissed after departmental enquiry, their dismissal is set aside on the ground that there was no proper evidence or that the procedure was not followed and so on. It will have to be proved beyond doubt that a particular official had been corrupt. That is the real difficulty. Of course, in this case certain corrupt officials also escape for want of evidence against them, as it often happens that the real culprit escapes merely because sufficient evidence is not available. So mere suspicion is not enough. But it is the declared policy of the Government to put down corruption. We cannot tolerate corruption. Even inefficiency can be tolerated, even though it is also a crime according to me. But the worst crime is corruption. In putting corruption down I welcome assistance whatever its nature be and from whatever quarter it comes, especially from hon. Members of this House who should be interested in putting down corruption wherever it is and at whatever level it is. I would always welcome the co-operation of hon. Members and any information given would be utilised for this purpose. And I may also assure hon. Members that if it is necessary that the informant should not be exposed, that would always be done. I give that assurance on behalf of the Government. Therefore if any information is given that would be properly looked into. It would be the duty of the Government to weed corrupt officials out of administration and it will always be our attempt to see that corruption is put down with a strong hand.

“ At the same time, I should warn hon. Members that certain interested persons also may be carrying on tales against particular officials if they are not amenable to their influences. Therefore, in getting information this aspect should also be borne in mind. (Sri Kalyanasundaram : ‘ That is also another form of corruption.’) Yes. It is intimidating Government officials and that has

[Sri C. Subramaniam]

[9th August 1955]

to be borne in mind and proper enquiries should be made when charging any particular official with corruption or other malpractice. This is a very delicate matter indeed. Here is an official placed in charge of administration and it is necessary that he should know that if only he acts within the powers vested in him, he would be protected by the Government. I may say that because of interested persons carrying on allegations against an official, he is not transferred at once; he is not at once put into difficulties because of those allegations. Otherwise, no official will be able to function effectively and properly in the administration. If these two aspects are put into effect, namely, that corrupt officials would be put down with a stern hand and with reference to officials who are acting bona fide they would be entitled to the protection of the Government, there will not be much difficulty. Of course even while acting with bona fide intentions they may make mistakes—no human being is free from mistakes—but if those mistakes are bona fide and the irregularities are not committed with any ulterior motive, then that has to be considered. Therefore, in respect of the instances which the hon. Deputy Leader of the Opposition had brought to the notice of the Government which had happened in institutions like Jails and Hospitals, I may assure him that we are looking into the matter; in certain cases where we find that there was no justification or that there was not sufficient evidence to book the concerned official, then we have to take other steps by transferring him. But if an official is merely suspected of any delinquency, then we are keeping a watch on him. That is all what we can do. We pass orders that his conduct should be watched very carefully and regular reports should be submitted on the conduct of the official concerned. Where we find sufficient evidence, he goes before the Tribunal for disciplinary proceedings or he is prosecuted. Thus, in all kinds of cases we are taking action. That is what will be happening in respect of the cases brought to the notice of Government by the Deputy Leader of the Opposition and also by other hon. Members.

SRI V. BALAKRISHNAN :—“ Sir, with due deference to the opinion of the Hon. Finance Minister, may I bring to his notice that invariably it is the corrupt officials that thrive under this Government. Here is the case of a Tahsildar who was alleged to be corrupt and the only punishment given to him is that he is posted as a Loans Tahsildar! ”

* THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ Sir, these general allegations can very easily be made that corrupt officials alone thrive in this Government. But I would like that this sort of a general statement would not help anybody. I have pointed out the difficulties in the matter. The hon. Member may bring to the notice of the Government the case referred to by him and I am sure there should have been some justification for that. I do not think, Sir, that such general statements could be taken at their face value that a corrupt official has been placed as a Loans Tahsildar. Simply the hon. Member passes on an opinion that a particular official is

9th August 1955] [Sri C. Subramaniam]

corrupt. Unless sufficient evidence comes forth for the purpose of taking action against him, what is the use of saying that the official is proved to be corrupt and that he has been put on the job as a Loans Officer? That cannot be correct."

SRI V. BALAKRISHNAN :—" I did not say that the officer was proved to be corrupt. There were numerous allegations of corruption against him, no enquiry was made and the only palliative given to the petitioners was that he was transferred."

* THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" I do not know what representation was made and by whom and to whom it was made. If a proper representation is made, it is enquired into, even though information is not given out immediately as to what action is being taken. Perhaps the Government might have thought that that Tahsildar should not have been continued in that post and therefore they might have posted him to another job. I do not know the details of this particular case. On the basis of vague allegations of corruption, action cannot be taken against officials. Making of vague allegations will create the impression that the Government are not taking action against corrupt officials and that the officials can be corrupt. It is better in the interests of good administration that members make representations in the proper manner instead of making vague allegations. They can contact the Minister concerned and ascertain whether any action has been taken on their representation. By making allegations, we do not improve matters, we only contribute to deterioration in the situation. As persons responsible for the good administration of the State, I appeal to the members to take a particular interest and a responsible attitude in the matter and help the Government. Such co-operation will always be welcome. Only this should not be taken advantage of to put down or intimidate any of the officials. I am not saying that any member is doing it. But it is likely that members may be utilised by interested persons for that purpose. If we get any complaint of corruption by officials, we should see whether the complaint is well-founded or whether it is made simply for intimidating officials. I am not saying that there is no corruption. I am prepared to admit that there is corruption. But how to put it down is the question that faces us. In the process of putting down, we should not make the position worse. If we approach this complex problem from this point of view, I have absolutely no doubt that we may be able to find a solution and attain a fairly high standard of good and just administration in this State.

" As regards the sharing of the expenditure between the Madras and Andhra Governments, the expenditure has already been entered into in the accounts of the composite State. What is required is only a formal sanction of the Legislature. In the allocation of assets and liabilities between the two State Governments, these figures will find a place. There is no question of this State bearing the entire expenditure of about Rs. 98 lakhs incurred during 1950-51.

[Sri C. Subramaniam]

[9th August 1955]

“ I request the hon. Members to pass the Bill.”

MR. SPEAKER :—“ The question is—

‘ That the Madras Appropriation (No. 3) Bill, 1955, be taken into consideration at once.’ ”

The motion was put and carried and the Bill was taken into consideration.

Clauses 2 and 1, the Schedule and the Preamble were put and carried.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ Sir, I move—

‘ That the Madras Appropriation (No. 3) Bill, 1955, be passed.’ ”

MR. SPEAKER :—“ The question is—

‘ That the Madras Appropriation (No. 3) Bill, 1955, be passed.’ ”

The motion was put and carried and the Bill was passed.

II.—ANNOUNCEMENTS BY THE HON. SPEAKER—*cont.*

(4) *Re* TAKING OF PHOTOGRAPHS INSIDE THE HOUSE.

MR. SPEAKER :—“ I wish to inform the House that to-morrow the Staff Photographer of the Information and Publicity Department wants as a special case permission to come inside the House and take photographs from various angles. Hitherto the practice has been not to allow anybody to take photographs inside the House. If at all anybody was allowed, he was allowed to take photographs from the side of the Press Gallery and the gallery reserved for members of the Legislative Council. I hope the House will not object to his taking photographs. This should not be treated as a precedent. If there is any objection, I will stop him even now. No point of order should be raised then.”

SRI M. NARAYANA KURUP :—“ If it is in the public interest, there is no objection.”

MR. SPEAKER :—“ Whether it is in the public interest or not is left to the House to decide.”

The House unanimously indicated that there was no objection.

MR. SPEAKER :—“ I adjourn the House to to-morrow till 8-30 a.m.”

The House then adjourned.